

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **P. D. V.**, H., zastúpený: JUDr. J. H., advokát, L. proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 29725/2005 zo dňa 23.10.2006 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/470/2006-45 zo dňa 13.05.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/470/2006-45 zo dňa 13.05.2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 29725/2005 zo dňa 23.10.2006 ako aj prvostupňového rozhodnutia Colného úradu Bratislava č. SCÚ-65/2005/P14 zo dňa 21.02.2005, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového colného orgánu, ktorým bolo rozhodnuté o zabezpečení liehu v celkovom objeme 4769,5 litra z dôvodu, že dňa 10.02.2005 pri miestnom zisťovaní správcu

dane mal daňový subjekt uvedený lieh v držbe a spôsob jeho nadobudnutia nevedel preukázať.

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že žalobca počas colného konania až do vydania rozhodnutia žalovaného nepreukázal pôvod a spôsob nadobudnutia liehu, ktorý bol u neho v držbe a ktorý bol v priestoroch žalobcu v čase miestneho zisťovania. S poukazom na ust. § 12 ods. 2 písm. a/ zák.č. 105/2004 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z., v znení účinnom v čase porušenia daňových predpisov, (ďalej len zákon č. 105/2004 Z.z.), v spojení s § 13 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona ustálil, že žalobca je daňovým dlžníkom, pretože nevedel preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia liehu, ktorý bol zistený v jeho držbe dňa 10.02.2005 v množstve 4769,5 litra. V zmysle uvedeného dospel Krajský súd v Bratislave k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup žalovaného boli v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňujú jeho zrušenie.

Proti rozsudku krajského súdu sa včas odvolal žalobca uvádzajúc, že nájdený lieh nebol vo vlastníctve žalobcu, ale bol vo vlastníctve jednotlivých družstevníkov, členov družstva, pričom nájdené množstvo liehu členovia družstva ešte v rokoch 1985–2001 vypálili a zaplatili. Išlo o lieh, ktorý bol vyrobený a spoplatnený pred účinnosťou zákonov, o ktoré správny orgán a súd prvého stupňa svoje rozhodnutia opierajú.

Poukázal tiež na žalobu vo veci 2S 475/2006, ktorá je vedená rovnako na Krajskom súde v Bratislave, kde predmetné rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového colného úradu napádajú v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia šiesti družstevníci, ktorí tvrdia, že sú vlastníci liehu a že žalobca v tomto konaní nie je daňový dlžník. Žiadali, aby colné orgány určili, že účastníkmi konania sú vlastníci uvedeného liehu v takom rozsahu, ako boli do administratívneho a súdneho spisu zaslané zoznamy účastníkov, ktorí v rokoch 2000- 2001 pálili lieh v pálenici vo V..

Odvolateľ navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby bez nariadenia pojednávania zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný uvádzajúc, že za obdobie dva a pol roka od zistenia liehu v priestoroch žalobcu, sa žalobcovi v rámci svojej dôkaznej

činnosti podarilo iba zistiť, že údajní vlastníci a evidencia liehu sa len ustaľujú, dokumentujú, rozhodujú a podobne. Žalobca pritom na druhej strane vytýka správcovi dane, resp. súdu, že nevykonali dôkazy, ktoré pritom mal vykonať žalobca. Z obsahu odvolaní nie je jasné, aké dôkazy sa majú vykonať, keďže potrebné evidencie, resp. osoby ako podklad pre ďalšie dokazovanie, sa len ustaľujú a rozhodujú.

Žalovaný k nespokojnosti žalobcu s postupom súdu vo veci paralelnej žaloby, ktorou sa niektorí členovia družstva domáhajú preskúmania zákonnosti rovnakého rozhodnutia žalovaného ako aj colného úradu, uvádza, že súd postupoval v intenciách ustanovenia § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP, podľa ktorého súd konanie spojiť môže, ale nemusí.

Žalobca vo svojom odvolaní proti rozsudku poukazuje na ust. § 221 zák.č. 513/1991 Zb., ktorý definuje účel družstva, z ktorého má byť zrejmé, že nádoby, dopravné prostriedky, i ovocie zabezpečilo družstvo pre svojich členov a to výlučne ako pre fyzické osoby. Žalovaný predložil spolu so svojim vyjadrením kópiu písomného príkazu predsedu žalobcu č. 4/2004 zo dňa 03.09.2004 zdôrazňujúc obsah predmetného príkazu, z ktorého vyplýva, že predseda družstva dal príkaz na zistenie príjmu množstva vypáleného alkoholu za júl a august 2004, na porovnanie dokladov – výdajky vína na prepal a príjemky pálenky a zároveň ich spárovať.

Na základe vyššie uvedeného žiada žalovaný Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 470/2006-45 zo dňa 13.05.2008 v celom rozsahu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a o odvolaní rozhodol podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že Colný úrad v Bratislave dňa 21.02.2005 vydal rozhodnutie č. SCÚ-65/2005/P14, ktorým zabezpečil 4769,5 litra liehu v množstve a druhu uvedenom vo výroku predmetného rozhodnutia v položke 1–28, z dôvodu, že dňa 10.02.2005 pri miestnom zisťovaní správcu dane mal žalobca v držbe

predmetný lieh a spôsob jeho nadobudnutia nevedel preukázať. Uvedený záver vyplýva aj zo zápisnice o miestnom zisťovaní č.j.: SCÚ-65/2005/P10 zo dňa 18.02.2005. Žalobca sa k zisteniam colného úradu nevyjadril a nepredložil žiadne doklady. Predmetné rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 24.02.2005. Proti predmetnému rozhodnutiu sa odvolal žalobca podaním doručeným prvostupňovému orgánu dňa 14.03.2005 (na pošte podané dňa 11.03.2005), v ktorom sa okrem iného uvádza, že predmetný lieh, ktorý bol rozhodnutím colného úradu zabezpečený patrí do vlastníctva členov P. D. V. ako fyzických osôb a nie priamo do vlastníctva družstva P. D. V.. Z tohto dôvodu žalobca k uvedenému liehu nevedol účtovníctvo, ale len pomocnú evidenciu členov P. D. V. ako fyzických osôb a z dôvodu, že pri miestnom zisťovaní boli žalobcovi odobraté všetky doklady, nebol žalobca schopný ihneď predložiť presné identifikácie liehu vo vzťahu k jednotlivým členom PD. Zároveň uviedol, že lieh nájdený v priestoroch žalobcu bol dlhoročne skladovaný, z tohto dôvodu musí pracne zadovážiť všetky podklady z jednotlivých pálení, zatiaľ predkladá kópie dokladov o nadobudnutí liehu za roky 2000 a 2001.

Z napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že ku dôkazom predloženým žalobcom v rámci daňového konania uviedol nasledovné: Z dokladov ktoré predložil žalobca v rámci odvolacieho daňového konania, o tom že v roku 2000 bolo pre rôzne fyzické osoby vypálených a vyskladnených 840 litrov liehu s alkoholometrickým titrom 60% vol. a 28 litrov liehu s alkoholometrickým titrom 63,4% vol. a v roku 2001 pre rôzne fyzické osoby vypálené a vyskladnené 620 litrov liehu s alkoholometrickým titrom 62% vol. uviedol, že ak by aj colný úrad, napriek tomu, že ide o doklady staršie ako tri roky a preferoval pravdivosť tvrdení žalobcu, že predložené doklady sa vzťahujú k zabezpečenému liehu, musel zdôrazniť, že sporný lieh sa nachádzal v štyroch kadiach, pričom v prvej kadi bolo nájdených 435 litrov liehu o stupňovitosti 43,82%, v druhej kadi bolo nájdených 785,5 liehu o stupňovitosti 56,63%, v kadi označenej číslom 27 bolo nájdených 1399 litrov liehu o stupňovitosti 57,07% a v kadi označenej číslom 28 bolo nájdené 1065 litrov o stupňovitosti 50,51%. Žiadna z uvedených koncentrácií nezodpovedá koncentrácií liehu na predložených vyskladňovacích listoch, t.j. 62%, 60% a 63,4%. Navyše v predmetných kadiach sa nachádzali vo väčšom množstve, ako je sumár množstva jednotlivých druhov liehu na vyskladňovaných listoch. Prvostupňový daňový orgán ďalej našiel v nádobách v objeme 50 litrov, 10 litrov a 0,5 litra lieh s inou koncentráciou alkoholu, z čoho vyplýva, že každý z uvedených druhov bol vypálený osobitne, z inej suroviny. *Z tohto dôvodu nebolo preukázané, že predložené vyskladňovacie listy sa vzťahujú k nájdenému liehu. Z tohto urobil*

záver, že predložené listinné dôkazy sa nevzťahujú na nájdený lieh a daňový subjekt nepreukázal spôsob nadobudnutia liehu.

Z obsahu súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej zistil, že na Krajskom súde v Bratislave prebieha samostatné konanie vedené pod sp.zn. 2S 475/2006, na základe žaloby, ktorú podali šiesti žalobcovia: D. F., H. G., Ing. J. L., R. S., J. Š. a Ing. V. Z., ktorí žalujú Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 29725/2005 zo dňa 23.10.2006 v spojení s rozhodnutím Colného úradu Bratislava č. SCÚ-65/2005/P14 zo dňa 21.02.2005.

Najvyšší súd v rámci prípravy pojednávania zistil, že uvedená vec vedená na Krajskom súde Bratislava nebola ku dňu 10.11.2008 rozhodnutá.

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkom konania sú žalobca a žalovaný.

Podľa § 250 ods. 3 OSP ak sa rozhodnutím a postupom správneho orgánu cítia na svojich právach ukrátené viaceré osoby, môžu podať spoločnú žalobu. Účastníkmi konania sú tiež tí, na ktorých sa pre nerozlučné spoločenské práva so žalobcom musí tiež vzťahovať rozhodnutie a postup súdu (§ 91 ods. 2).

Najvyšší súd SR zo skutočností, ktoré sú vyššie uvedené konštatuje, že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo napadnuté dvoma samostatnými žalobami, pričom k spojeniu vecí *na krajskom súde neprišlo*. Obsah žaloby vedenej na krajskom súde pod č. 2S/475/2006 predložil do súdneho spisu v tejto veci odvolateľ spolu s odvolaním. Najvyššiemu súdu je preto obsah uvedenej žaloby známy.

S poukazom na uvedené skutočnosti a na obsah administratívneho spisu dospel senát Najvyššieho súdu SR k záveru, že v tejto veci bol dostatočne zistený skutkový stav na posúdenie veci a vec bola správne právne posúdená. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť dôvodov obsiahnutých v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu (§219 ods. 1, 2 OSP). Rovnako je názoru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď preukázateľne neuviedol dôkazy o spôsobe nadobudnutia liehu zaisteného colnými orgánmi. Nepredložil ani žiadne dôkazy, ktorými by mohol preukázať rozdielnosť v stupňovitosti liehu, ktorý bol zabezpečený colnými

orgánmi a ktorý mal byť vypálený v Pálenici B. vo V., pri čom malo ísť o totožný lieh. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že rozsudok vydaný Krajským súdom v Bratislave je vecne správny a rozhodnutia colných orgánov boli vydané zákonne, keďže žalobca mal v držbe lieh, ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia nepreukázal.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 246c v spojení s § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k veta prvá OSP a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania, keďže nemal v odvolacom konaní úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 19. novembra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková